pes. 368.

siis aitame meie sind siit veel täna välja." Kõrtsmik oli seda juttu oodanud, ta akkas kohe mängima, kuna ärja põlvlased nagu teinegi kord oma lusti lõivad. Enne kuke laulu viiski nad ärjapõlvlastt kõrtsmiku kaltsni kuhi nad teda lubasivad maha aidata. Kõrtsmik ei ehmatand selle üle sugugi, sest ta oli Antsu käest kuulnud, et nad ilusast maha aitavad. Kõrtsmik eisaa aga ükteg niisugust maha aidatud vaid ärja põlvlased viiskasivad tema seal järsu maha. Tee mis seljas, on sinu palk. Kõrtsmik ei saand kuskunisugust kartust ära, mundi nii põrud natuke, aga selleest ta ei solinud, sest ta arvas et tema [illegible] jalgu pidi kulla koti sai nii kaua, ja selle pärast nii jänku kukkus. Peälegi tundis ta oma seljas suure pauku olevat. Kõrtsmiku akkas ta nüüd raju mängima. Kodues akkas ta kohe ennast riidest lahti kiskuma, ja ootas millal

kulla koti maha kukub. Aga kõigest sellest ei kuskunud kulla koti maha veidi oli ikka seljas kinni. Õigemalt vaadates nägi kõrtsmik et temal Pilli-Antsu endine kuur seljas oli. Seda kuuda pidi kõrtsmik juhuse kaudu ja ei tahtnud iial oma kenikest raha teenima mennu.

pes. 369.

2.

Algala kihelkonnas, Tahuse külas elas ükskord üks väga ahne ja ihnus mees, nimega Jüri. Ehk temal raha ja vara kõiki küll oli, siiski püüdis tema igalt poolt kust aga sai, oma poole kiskuda. Nii tuli tema viimaks selle mõtte peale, et tema oleks kaugusel olevat juma aida natuke oma kasuks võiks punuda.